

Klerikalni teror s hudičem in peklom

MOŽJE VOLILCI, NE BOJTE SE ZLOČINSKIH GROZENJ IN NE UDAJTE SE TERORU BREZVESTNIH SLUŽABNIKOV CERKVE, KATERE OBDOJA IN JIM PRETI Z ZASLUŽENO KAZNIJO SAM PAPEŽ!

Klerikalci so dosedaj »obdelali« slovenske volilce z najgorostnejšimi lažmi in z najrazvratnejšimi obrekovanji. Vse so že skoraj napisali, samo tega še ne, da je dr. Žerjav že žlice kradel. Ker manjka dr. nečelja vendar še nekaj dni, je verjetno, da imajo v »blagoslovljenih« predalih škofovega lista najbolj smrtiljive bombe še pripravljene. To velja zvešča za Ljubljano in za Maribor, na deželi pa so klerikalci že otvorili zaporni ogenj s hudičem in peklom.

Skoraj iz vseh krajev smo dobili poročila, kako je zadnjo nedeljo duhovščina zlorabila cerkve za volilno borbo. Med množičnimi ekscesi politikujoče duhovščine sta zlasti značilna ona dva na Vačah in v Stranjah. Na Vačah je imel gospod kaplan daljšo pridigo o volitvah, razlagal, kako potrebno in važno je za dobrega katoličana, da odda svoj glas za tigra. »Žene in dekleta, cel teden vztrajno molite, da bodo moji in fantje volili v 1. skrinjo, Vi, možje in fantje, pa se cel teden pripravljajte na volitve, kakor na spoved in sveto obhajilo. Ne pozabite, da je z Vašo kroglico zvezana tudi Vaša duša. Če ne boste volili v 1. skrinjico, bo Vaša duša pogubljena, Vi pa pahneni na dno pekla.«

Še bolj jasno in jedrnat kot kaplan na Vačah je pridigoval župnik Cegnar v Stranjah. Govoril je raz lece: »Danes se vrši brezverski shod (shod JDS) v Stranjah. Kdor se udeleži tega brezverskega shoda in kdor čita brezverske liste, kakor sta »Jutro« in »Domovina«, ta naj se ne smatra več za člana katoliške cerkve. Dotičnega ne bom previdel s svetotajstvi, če bo ležal na smrtni postelji in če bo moral umreti, ga ne bom pokopal po katoliških obredih.«

To sta dva primera. Tako kakor sta ta dva moralna zločince delala in govorila, tako so delali in govorili praznogi njuni tovariši v nedeljo in na praznik po Kranjskem in Štajerskem. Prihodnjo nedeljo, na dan volitev se bo to še ponovilo in poostro. Predvsem opozarjamo slovenske možje in žene, da je tak poduk, kakor ga dajejo za volitve Cegnar in tovariši, hudičevo delo, nasmotnejše in najzločotnejše opravilo, ki ga more opravljati duhovnik. Župniki in kaplani, ki tako govorijo, so prav gotovo v svoji

duši neverniki, kajti kdor se more in si upa tako norca briti iz najprimitivnejših načel cerkve in vere, ta sigurno nič ne veruje. Ti duhovniki so pa tudi očitni uporniki proti zapovedim samega vrhovnega poveljarja katoliške cerkve, rimskega papeža, ki je duhovščini strogo prepovedal se vmešavati v politične borbe in je zlasti pod strogo kaznijo zabranil, da se v cerkvi govori o politiki. Toda kaj so tem duhovnikom interesi katoliške vere, kaj prepovedi papeža? Njim gre za to, da držijo ljudstvo pod jarmom klerikalnih izkoriščevalcev, cerkev, vera, papež so jim deveta briga, če jih ne morejo zlorabljati.

Zato pomnite možje: duhovnik, ki Vam govori, da je Vaša verska dolžnost voliti SLS, duhovnik, ki Vam pridiguje o klerikalni skrinjici, kakor da bi bila ta skrinjica tabernakel, duhovnik, ki Vas straši s hudičem in peklom, če mislite v politiki s svojo glavo, je podel lažnjivec, je zločinec na cerkvi in veri, je upornik proti vs. Očetu, Vas zapeljuje v krivo vero! Vse take duhovnike bo zadel v najkrajšem času zaslužena cerkvena in državna kazen.

In pomnite še eno: Klerikalci Vam govorijo o terorju in nasilju vlade in ker tega terorja sami nikjer na volitve, Vam priporočajo teroristične pravilnice iz dalekih krajev. Doma na na Vas pritiskajo z najhujšim nasiljem in terorjem, za katerega so mnogi Vaše mehte in dobre duše občutljive, nego če bi se na Vas pritiskalo s puško in batom, oni Vam grozijo z večno pogubo, če se ne vidate njihovi politični stranki. Ta stranka bi danes že davno bila iztrgnjena pod ruševina mi svoje neobčutenosti, nemoralnosti in nesposobnosti in Vi bi njene brezvestne zastopnike pograbili iz svoje spode in bi se nikdar več ne vrnili — ko bi Vam bila zaslužena volilna svoboda. Zato gre sedaj klerikalizem s hudičem in peklom nad Vas, da Vas straši, da Vam vzame svobodo proste odločitve pred volilno skrinjico.

Volilci, ne verujte duhovnikom, ki so se uprli cerkvi in papežu, ne udajte se nasilju. Država pa tudi cerkev sta se končno odločili, da skupno strota upor svojih brezvestnih služabnikov. Ne bojte se ničesar, pristite klerikalne skrinjice prazne do dna!

Velepomembna gasilska slavia

SLOVESNE IZROČITVE ZLATIH IN SREBRNIH ODLIKOVANJ ZASLUŽNIM GASILCEM NA GORENJSKEM.

Po Gorenjskem so se vršila v nedeljo in ponedeljek pomembna slavlja, posvečena samim tihim in skromnim delavcem, ki so trtovali dober del svoje življenjske energije neselbični skrbi do svojih bližnjih. Cela vrsta zaslužnih možgasilcev se je mogla pri tej priliki prepričati, da njihovo tiho humanitarno delovanje ni ostalo neopaženo tudi na najvišjem mestu. Med viharimi življenjskih in velikim navedenju navzočih množic so bila vrlim gasilcem, ki po 25 in po 40 let delujejo v gasilskih društvih izročena odlikovanja, s katerimi jih je nagradil naš narodni kralj za njihovo požrtvovalno delovanje za splošni narodni blagor. Čudimo se samo, da se 21 slovenskih poslancev nikdar ni spomnil na te zaslužne možje in da je moral priti šele minister dr. Žerjav, da jim je po posredovanju podstarosta jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani, g. Josipa Turka, izposloval zasluženo priznanje.

V TRŽIČU.

Tržič, naš jugoslovanski Manchester, je bil v nedeljo dopoldne ves v zastavah. Med prebivalstvom je vladalo veselo razpoloženje. Od vseh strani so prihajala gasilska društva s svojimi zastavami in mnogi naroda se je zbralo, da prisostvujejo počastitvi svojih domačih mož. Ko so izstopili na kolodvoru sreski poglavar Znidaršič, podstarosta gasilske zveze Josip Turk in župni načelnik Janko Sajovic, jih je pozdravila velika množica uniformiranih gasilcev z godbo na čelu, naka so vsi odkorakali v gasilski dom. Ob četrta na 11. so prisostvovali gasilci službi božji, nato pa se je vršila na glavnem trgu slovesna izročitev kolajm odlikovancem. Odlikovani so bili: Z zlato svetinjo za državljanske zasluge: Josip Dornik, Josip Belhar, Ivan Kralj, Andrej Mežek, Ivan Zupan, Josip Zaletelj, Josip Ahačič, Franc Jaz. In Franc Jeglič. S srebrno svetinjo: Jurij Sitar, Ignacij Čadež, Kristijan Ahačič, Ivan Ahačič in Rudolf Pregelj. Istočasno se je vršila tudi izročitev odlikovanj zaslužnemu tržiškemu županu g. Lončarju in nadučitelju Kalingarju, ki sta dobila red sv. Save. Okrajni glavar Znidaršič je v kratkem govoru opisal zasluge odlikovancev, ki so že po 25 in tudi preko 40 let v gasilski službi. Nato je pozdravil svoje tovariše podstarosta gasilske zveze Josip Turk s sledečim krasnim

PATRIOTIČNIM NAGOVOROM:

»Kot zavedni gasilci vemo, kaj je naša dolžnost. Dobro vemo, kaj smo dolžni svoji državi, svoji mili domovini. Vemo, kaj smo dolžni rodnemu kraju, kaj trpečemu bližnjemu. Naš evanجيل, naše delo, je neselbična ljubezen do bližnjega. Brez plačila, brez hvale in priznanja smo pripravljani vedno in povsod na delo, kadar nas kličejo na pomoč. Ne bili bi pravi gasilci, ako bi bili gasilci le zato, da bi

dobivali za svoje človekoljubno delo plačilo, da bi življali čast in pohvalo ter prejemali odlikovanja. Ne! Taki gasilci nismo in tudi ne bomo bili. Počelimo naše ljubljane, današnje odlikovance! Delali so in v delu so mnogi dočkali častitljivo starost, brez pričakovanja na pohvalo in priznanje. Kdo bi ne spoštoval takih mož? Znano vemo je tovariši, da se je predsedstvo Zveze že od svoje ustanovitve prizadevalo, da bi dobili takvi v resnici zaslužni možje nekako državno priznanje za njihovo dolgoletno in požrtvovalno gasilsko delovanje. Kadarkoli pa smo prosili, smo zadeli na gluha ušesa, kajti za naše prošnje in težnje se niso zmenili niti naši slovenski poslanci, ki so dosedaj zastopali Slovenijo v Beogradu. Niti najmanjše stvari niso hoteli izposlovati za prepotrebno gasilsko organizacijo, pač pa so šli celo tako daleč, da so nam vzeli še to, kar smo imeli že od nekdaj. Odvzeli so nam ugodnost železniške vožnje, naprtili so nam koleke ter nas obdarovali z najrazličnejšimi taksami in carino. Hvala Bogu, ti gospodarji so za nami. Prišli so drugi in pokazali zmisel tudi za našo organizacijo. Naša organizacija je nepolitična, vendar pa ima to prostost, da se izkaže hvaležno vsakomur, kdor jo podpira, pa naj bo pristaž te ali one stranke. Kakor smo se preje zaman obračali na druge, tako smo se sedaj obrnili s svojimi željami na ministra dr. Žerjava, ki je takoj razumel naše težnje in napel vse sile, da nam izposluje nazaj vsaj to, kar nam je bilo odvzeto. Med drugimi uspehi je njegova zasluga tudi ta, da je poročal N. Velikanstvu o delu naše organizacije in o naših zaslužnih gasilcih, katerim je naš ljubljani vladar izkazal priznanje s tem, da jih je odlikoval s svetinjami za državljanske zasluge. Med temi odlikovanci je tudi nekaj članov našega društva, katerim se je danes izročilo to lepo odlikovanje. Naša dolžnost je, da se ob tej priliki spomnimo gasilskega programa, ki nam veli gojiti neselbično ljubezen do bližnjega, obenem pa tudi ljubezen do mile domovine. Spomniti pa se moramo tudi vseh onih mož, ki stoji naši organizaciji na strani in kojim smo dolžni svoje hvale. Predvsem pa morajo biti ob tem slavnostnem trenutku naše misli pri onem, ki nam je poklonil odlikovanje, to je pri našem ljubljanskem kralju Aleksandru. Končam in pozivljam vas, da zaključite z menoj vred: »Slava našemu kralju!«

Mogočni vzklik vladarju in domovini so v trenutku pretresli ozačje. Govor g. Turka je napravil na ljudstvo tako globok vtis, da so marsikoga obile solze, odlikovance pa je odsevala radost s lic.

Imenom gorenjske župe je čestital odlikovancem župni načelnik Janko Sajovic, nato pa se je juncom vseh slavljenc

Naša skrinjica

Ljubljani

je

1.

Naša skrinjica

na

Kranjskem

je

2.

Naša skrinjica

na

Štajerskem

je

4.

cev zahvalil župan Lončar in prosil g. sreskega poglavarja, da sporoči zahvalo in udanost odlikovancev na najvišje mesto. Godba je zasvirala, naka so gasilci — okoli 300 — v krojih defilirali pred odlikovanci. Po lepi svečanosti je priredila tržiška občina odlikovancem pri županu Lončarju skupen obed.

V KRANJU.

V nedeljo ob 4. popoldne so bili odlikovani v Narodnem domu v Kranju sledeči zaslužni gasilci: Z zlato svetinjo: Janko Sajovic, Lovro Grohar, Franc Špenko in Anton Puhar. S srebrno svetinjo: Karol Ažman, Janko Bajt, Karol Depoll, Rudolf Jereb in Anton Bidovec. Slavnostnemu aktu so prisostvovali vsi kranjski in okoliški gasilci, kakor tudi odlikovanci iz Tržiča. Po lepem nagovoru jim je sreski poglavar Znidaršič pripel odlikovanja na prsa, naka so odlikovancem čestitali podstarosta gasilske zveze Josip Turk z enako krasnim nagovorom, kakor v Tržiču in načelnik gorenjske župe Janko Sajovic, ki se je obenem imenom vseh tudi zahvalil za odlikovanje. Nato je župan Ciril Pirc v lepih besedah pojasnil veliki pomen človekoljubnega delovanja gasilcev in jim izrekel imenom vseh meščanov najpriskonejšo zahvalo. Izročil pa je obenem tudi požrtvovalne ministra dr. Žerjava, ki se žal ni mogel osebno udeležiti slavlja. Sledil je velik gasilski ples v Narodnem domu, katerega se je udeležilo nad 1500 ljudi, kar je najboljši dokaz, da zna ljudstvo ceniti zasluge gasilcev.

V ŠKOFJI LOKI.

Na Svečeno dopoldne so bila v slavnostno okrašeni Škofji Loki izročena na javnem trgu pred županištvom liho v navzočnosti velikega števila gasilcev in drugega občinstva odlikovanja škofjeloškim gasilcem Prejeli so: Zlate svetinje: Ivan Debelak, Jurij Grohar, Andrej Jamnik in Blaž Čemažar. Srebrne svetinje: Friderik Kramer, Ivan Kavčič, Franc Piškur, Ivan Sušnik, Franc Jesenovec, Simen Logonder, Franc Rabič, Janez Gaber, Alojzij Jaklič, Matevž Jugovec in Franc Primožič. Odlikovancem so čestitali župan Hafner imenom občine, podstarosta gasilske zveze Turk in sreski poglavar Znidaršič. Ostali gasilci so defilirali pred odlikovanci, ki jim je priredilo številno občinstvo prisrčne ovacije. Pri slavnosti je svirala železniška godba iz Ljubljane. Tudi škofjeloška občina je

priredila slavlencem na čast skupen obed.

V SENCURJU.

Prisrčna je bila tudi proslava odlikovancev iz Sencurja pri Kranju. Gasilski dom je bil v zastavah in okrašen. Sreski poglavar je pripel pri tej priliki odlikovane tudi župniku g. Pibru. V Sencurju so bili odlikovani s srebrno svetinjo: Franc Perdan, Jakob Verbič, Franc Svetel, Alojzij Svetel, Anton Molj, Janko Čehašek in Franc Logar. Imenom odlikovancev se je zahvalil g. sreskemu poglavarju župnik Piber, naka so gasilci defilirali pred odlikovanci. Vladarju je bila odposlana najpriskonejša zahvala in udanostna izjava.

Tudi v drugih krajih Slovenije so se že vršile ali se bodo še vršile slovesne izročitve odlikovanj, o katerih bomo še poročali.

Politične beležke

RAZMISLJAJTE!

Od politične strasti zaslepljeni duhovniki strašijo kmečke volilce s hudičem in peklom, ako ne bodo volili klerikalcev. Klerikalni voditelji, na čelu jim duhovnik Korošec, pa se vežejo s Turki, se bratijo z najhujšimi srbskimi in hrvaškimi brezverci! In v Ljubljani so škof in na njegovo komando drugi duhovniki in menihi volili komuniste, one komuniste, ki so v Rusiji zaprli in izropali cerkve, pomorili na tisoče duhovnikov!

Ako vse to ni greh, na naj bo greh, ako pošten slovenski kmet volj ravno tako poštenega Slovenca, ki je boljši katoličan kakor so Korošec in njegovi tovariši?

Taki brezvestni zlorabi vere se je zato uprl sam papež, a klerikalni voditelji so tako zaslepljeni, da se niti za to ne zmenijo, ampak besnilo naprej. Zato ni čudno, da se to zločinsko početje grusi že tudi samim klerikalcem izven Slovenije in da je, kakor poročamo na drugem mestu, glasilo klerikalne stranke na Gorškem najostreje obsodilo to brezvestno zlorabo vere in cerkve.

Volilci, ne dajte se begati in volite po svoji pameti!

+ Papež izključil dr. Korošca? Davidovičevski »Slobodna Tribuna« s strahom beleži verzijo, ki se je raznesla po Beogradu: da je papež iz cerkve izključil dr. Korošca. Kakor dopisnik »Slobodne Tribune« iz povsem zanesljivega vira domva, ta vesi ne odgovarja resnici. Cisto verjamemo, ker papež nepokornih duhovnikov in škofov ne izključuje, dokler je zanje še kaj prostora v trapirovskih samostanih na Laškem.

+ Odkod zastrupljanje slovenskega ljudstva? Za razmere, ki vladajo v klerikalni stranki, je zelo značilno, da je na nedeljskem shodu v Unioni vodil klerikalne pretepače duhovnik Gabrovšek, tajnik SLS. Ta je ukazoval v Unioni svoji gardi, naj napade neklerikalce od zadaj. Duhovnik Gabrovšek se je sam osebno udeleževal pretepa in s stolom grozil vsem navzočim, ki niso bili pristaši klerikalne stranke. To je pojav, kakršnih v političnih bojih slovenskega ljudstva doslej še nismo imeli. Res je, da se je slovenska duhovščina posluževala in se poslužuje v političnih bojih zadnja desetletja vseh dovoljenih in nedovoljenih sredstev, gospodarskega pritiska na volilce kakor tudi najograbnejšega verskega in cerkvenega terorja, toda malo slučajev smo imeli, da bi duhovnik dejansko napadel svoje politične nasprotnike. Kolikortoliko je slovenska duhovščina doslej še vseeno varovala na zunaj ugled svojega dušnopastirskega poklica vsaj v toliko, da se ni borila v politiki s kolom. V borbo s pestmi in koli je pošiljala pač druge, sama pa je doslej previdno ostala v ozadju. Trebalo je desetletja, da je došel slovenski duhovnik tako daleč, da je v nedeljo dopoldne, ko bi moral z monštranco v roki blagoslovljati katoliške vernike, vihtel na odru v Unioni stol ter ogrožal z njim druge ljudi, kakor najproblejši pijanec v najzločotnejši beznir. Duhovnik Gabrovšek, tajnik SLS, spada v vrste manjše duhovščine, vzgojene za školovanja dr. Jegliča. Mi sodimo g. Gabrovška milostno ter pripisujemo njegove rovarske neuhovniške manire le slabi vzgoji, ki jo je užival pod vplivom škola Jegliča. Kako bi se ne spozbil mlad duhovnik, če vidi, da blagoslovljajo njegovi predstojniki politiko SLS in da

so ravno oni duševni voditelji vsega hujškanja in demagošva SLS. Dokazati mora vnetost za čevete ideale svojih predstojnikov, ako hoče, da se mu bo dobro godilo v nebesih in na zemlji in da bo dobil dobro župnijo... Gospod Gabrovšek je v nedeljo položil župniški izpit.

+ »Tigra peljejo!« Zaradi tega smešnega refrena, ki je v nedeljo ves čas po klerikalni komediji odmeval po ljubljanskih ulicah, se je včerajšnji »Slovenec« tako oznojil, da je napisal poltrugo stran poročila. In bolj kakor kdaj prej je »Slovenec« po dr. Koroščevi polomiji zavezan, da bo v nedeljo izvoljen dr. Korošec. Skratka, dr. Korošcu se je v nedeljo godilo kakor tisiemu albanskemu vojvodi, ki se je vozil po Dunaju, pa ee mu je vse režalo: »So a Kamelli! Albanski vojvoda je bil vžihčen nad toliko prisrčnostjo. Tako tudi »Slovenec« tolmači, da so dr. Korošca vsesokoz pozdravljali: »prištaši raznih strank, Sokoli, socialisti, komunisti, meščani, ki so znani pripadniki drugih strank, možki in ženske...« dočim je med eplošno dobro voljo šlo le od ust do ust: »Tigra peljejo!«

+ Kaj pišejo o »Bloku bratskega sporazuma« socialisti? »Delavsko kmetijski list« piše o Razniharjevem. Deržičevem in Ribaričevem »bloku« tole: »Narodni socializem je v Sloveniji prav tako hitro propadel, kot je vzplamtel. Slama je zagorela z velikim plamenom in ostal je le kupček pepela, ki ga je veter raznesel na vse strani. Za letošnje volitve niso našli niti več dovolj kandidatov, zato so se sporazumeli z Davidovičem, predstavnikom liberalne srbske buržoazije in prof. Markovičem iz Beograda. In gredo v volitve kot »blok bratskega sporazuma«, t. j. sporazuma med narodnimi socialisti in srbsko buržoazijo. Niti en uradnik, delavec ali invalid ne more glasovati za ta čudoviti blok. Če bi glasoval zanj, bi glasoval proti samemu sebi.«

Lep shod Nar. bloka

se je vršil sinoči v salonu Košakov gostilne v Kopitarjevi ulici. Shoda se je udeležilo nad 200 pristašev Narodnega bloka.

Shod je otvoril g. dr. Klepec kot predsednik Naprednega političnega in gospodarskega društva za poljanski okraj, naka je razvil kandidat Iv. Mohorič gospodarski program Narodnega bloka za delo v Narodni skupščini, v kateri bo brez dvoma imel večino. Svarni govor g. Iv. Mohoriča so zborovalci pozdravili z živahnim odobravanjem ter priredili li navdušene ovacije za Narodni blok.

Nato je odgovarjal g. Oblak, delavec v arzenalu, na napade krščansko »socialne« »Pravice«. Dr. Žerjav ni nič obljuboval, kaj bo storil, ko so ga prišli prositi odpuščenih delavci pomoči, vendar je takoj energično interveniral in je čez dva dni dosegel, da se je zopet otvorilo delo v arzenalu. Vse druge stranke so pustile delavce na cedilu, zato more kot delavec samo reči, da ne bo nikoli šel v drugo stranko kakor samo z demokratsko, ki je delavcem v arzenalu v resnici pomagala.

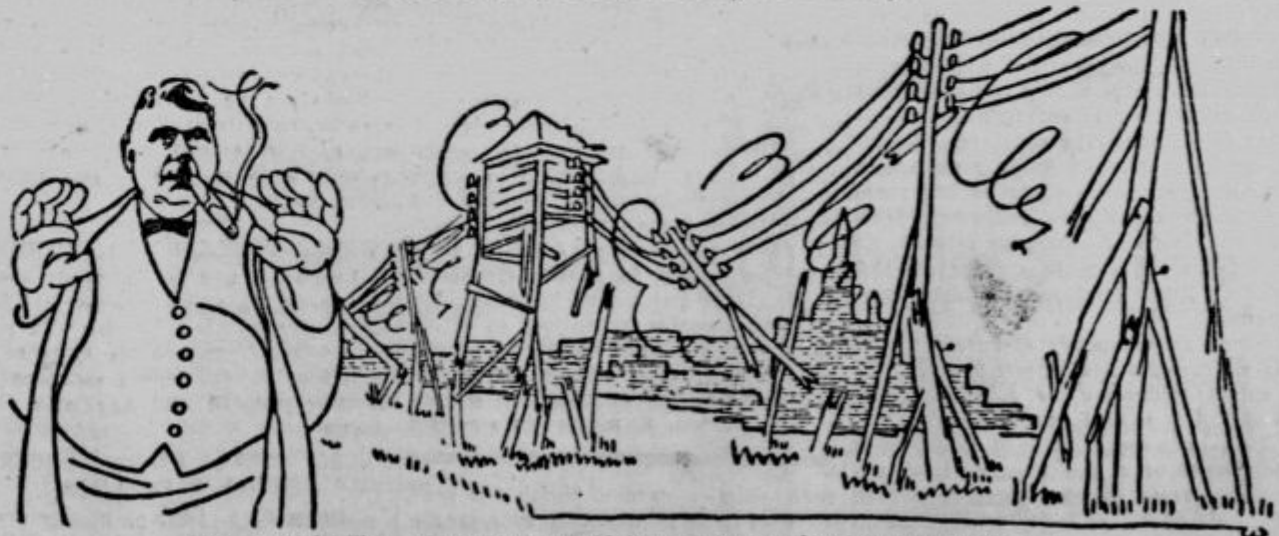
Nato je govoril inž. Ružič o uradniškem vprašanju ter naglašal, da to vprašanje še ni rešeno. Predsednik dr. Klepec je na predgovornikova izvajanja zlasti poudarjal, da bo vprašanje prava uradniških prejemkov rešeno, če bo Narodna skupščina mogla delati, če bo delozmožna, kar pa je zagotoveno z zmago Narodnega bloka.

Član mestnega gerentskega sveta g. Josip Turk je zatem govoril o potrebah mestne občine, ki se mora pri svojem gospodarstvu nasloniti na močno vladno večino, ker more le v tem slučaju dobiti od države podporo v gotovih vprašanjih kakor na pr. glede regulacije Ljubljane.

Trgovci g. Fr. Medić je nato poudarjal sposobnost in delavnost kandidata g. Iv. Mohoriča v trgovski in obrtniški zbornici, kjer je tudi v izvanrednem času pomagal radevolje z delom in navesti vsem stanovom, zlasti pa obrtniškim in trgovskim organizacijam in njihovim članom, Govornik je izrecno naglašal izredno požrtvovalno delo gosp. Mohoriča za koristi trgovske in obrtniškega stanu, ki ga je že doslej pokazal in ki ga brez dvoma označuje kot najsposobnejšega kandidata v mestu Ljubljani.

Končno je g. Mohorič na izvajanja predgovornikov podal nekatera pojasnila, naka je govoril še v imenu obrtnikov g. Rebek.

Moderna elektrifikacija Bohinja

Slavna električna »centrala« v Bohinjski Bistrici s slavnimi daljnovodi in s še bolj slavnimi organizatorjem in ravnateljem, inž. Serucom, izvrstnim kandidatom SLS.

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSIEUR)

„Stojte,“ se oglasi Chicot, „moj bratranec pridiga z velikim vojnim mečem ob bedru in s šlemom na glavi. To je vendar smešno! Sedaj se več ne čudim, da žele menihi voditi vojno! Henrik, zahtevam od tebe polkovnijo za Gorenflota!“

„So li Saraceni zapretili sveti cerkvi?“ vpraša kralj. „Ali si vi, dragi bratranec, želite naslov kralja Jeruzalemskega?“

„Sire,“ odvrne vojvoda de Guise, „ako je ljudstvo na mojem potu prihitelo k meni in me blagoslavljal, storilo je to le zato, ker ve, da branim sveto vero. Že mi je bila izkazana čast, da sem mogel govoriti z Vašim Veličanstvom, še preden ste zasedli ta veličanski prestol, o ustanovitvi zveze vseh katolikov za obrambo vere in cerkve.“

Vojvoda Anžovinski se pri teh besedah vojvode de Guise spomni odkritij kanclerja Morvilliersa, ki so ga malo poprej toliko preplašile, zato stavi sedaj prst na usta in pomembno pogleda Guisea. Kralj tega gubljenja ni videl. Ali Chicot mu zašepeta: „Henrik, glej svojega brata!“ Henrikovo oko šine k bratu, ki je naglo spustil prst, ali prepozno. Henrik je kretnjo videl in približno pogodil njen pomen.

„Sire,“ nadaljuje vojvoda de Guise, sedaj ves blede, „katoliki so zares ustanovili zvezo in jo nazvali „Sveto ligo“, z glavnim ciljem, da ojačijo prestol pred drznostjo Hugenotov, nejevercev ali krivovercev protestantskih. Ni pa dovolj, da takšna zveza obstoji. Treba je zvezi dati pravic. V kraljevini, kakršna je Francija, se pa ne sme zvezati več milijonov ljudi v zvezo, brez odobrenja kraljevega.“

„Več milijonov?“ vpraša kralj, ki je z viteškim naporom po-

goltnil to številko, „to je laskavo za katoliško vero. Koliko je pa potem protestantov v tej državi, proti katerim stoji teh več milijonov?“

Vojvoda pomišlja. „Stiri!“ se mesto njega oglasi Chicot. Na ta domislek se kraljevi prijatelji zasmejejo, a vojvodovi plemiči v predstavi grdo gledajo in glasno vzdikajo proti Gaskončevi drznosti. Kralj se dostojanstveno obrne proti vratom, odkoder je prihajal nemir, in ker je znal tudi prav dostojanstveno in ukazovalno pogledati in zadati s svojim pogledom strah, je nemir takoj zamrl.

Potem se obrne počasi in visokomerno k vojvodi in ga vpraša: „Ven z besedo. Povejte, kaj želite. K cilju!“

„Sire, hotel sem reči, da imajo kralji dandanašnji dvojno nalogo. Voditi imajo, bolje rečeno, dvojno vojno. Eno moralno in eno politično, ako se pravilno izražam, proti idejam in proti ljudem.“

„Sto gromov! To razlikovanje je jako krepko!“ se zahihita Chicot.

„Tiho, šaljivec!“ ukaže kralj.

„Ljudje,“ nadaljuje vojvoda, „so vidni. Smrti so. Najdemo jih, lahko jih napademo in potolčimo. Ali jih lahko tudi pokličemo pred sodišče, obsodimo, obesimo. Ali še bolje...“

„...obesiti brez sodišča. To je najbolje?“ s smehom vpraša Chicot.

„Ideje pa ne morete tako zadeti,“ nadaljuje vojvoda. „One niso vidne in se ti izmaknejo, najbolj se skrivajo pred svojimi največjimi nasprotniki, na dnu duše beže in so skrite, ali rastejo in pridobivajo. Ideja, sire, je pritikavec in obenem orjak, noč in dan jo je treba nadzirati, in ideja, ki je včeraj bila še pred vašimi nogami, je jutri lahko visoko nad vašo glavo! Če gre za opasen požar, potrebni so milijoni stražnikov. To je sveta liga. In za nadziranje in vodstvo teh stražnikov vam predlagam, da imenujete vrhovnega vodjo zveze.“

„Ste li končali, bratranec?“ vpraša kralj.

„Sem, in kakor vidite, brez okoliščin. In kaj misli Vaše Veličanstvo storiti?“ vpraša vojvoda naravnost, ko vidi, da išče kralj odgovora v nekakšni negotovosti.

„Zdi se mi, da imate prav tudi to pot, kakor vedno, dragi bratranec,“ spregovori kralj polagoma in premišleno, „in zato je dobro, če zberete najzanesljivejše člane svoje lige, pridite ž-

njimi semkaj, in da vidimo in da se pogovorimo, pa vam odberem predstojnika, kakršnega potrebuje sveta vera.“

„Kdaj, sire?“

„Kar jutri!“ se odloči kralj in spretno podeli svoj nasmešek tako, da ga je polovico vjel vojvoda de Guise, drugo polovico pa vojvoda Anžovinski. Ta se je hotel tudi odstraniti, ali kralj ga pozove prijazno: „Ostanite še hipec, brat moj, da se nekaj važnega pogovoriva.“

Vojvoda de Guise pritiska roko na čelo, kakor da hoče odstraniti gomilo neprijetnih misli, potem se pokloni in odide, in njegovo spremstvo ž njim.

Industrijci, pozor!

V Ljubljani je v neposredni bližini **kolodvora** pod najugodnejšimi pogoji **napredaj**

moderno tvorniško poslopje

s pripadajočim zemljiščem v izmeri 21.800 m².

Poslopje z velikimi in manjšimi delavnicami je popolnoma nova železobetonska zgradba, ki je pripravna za vsako panogo industrije.

Naslov pri upravi „Jutra“.

330a

Domači industrijci, ne zamudite te ugodne prilike!

NAZNANILO.

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da otvorim dne 10. februarja t. l. v **Škofji Loki**, nasproti Kapucinske cerkve, v hiši g. Alojzija Jakliča

podružnico z manufakturo in galanterijo.

Ohenem se cenj. odjemalcem najtopleje zahvaljujem za dosedanja poset moje trgovine v Škofji Loki na Spodnjem trgu, katero bom itak dalje vodil, v nadi, da mi ohranijo nadaljnjo naklonjenost. Jamčim pa, da bom cenj. odjemalcem vsled direktnih zvez nudil vedno konkurenčne cene ter najsolidnejšo postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

438/a

Mihajlo Lopuh,

Škofja Loka, Kapucinsko predmestje.

Poskusite enkrat s terpentinovim „GAZELA“ milom!

Ribiči, pozor! Sita Ribiči, pozor!

SULCE

in žlahtne ribe vseh vrst

plačane po najvišjih cenah

E. VAJDA, ČAKOVEC

Interurban telefon števil. 59. 3. 4

Ažurira in entla

volno v vseh barvah 1903/a

Toni Jager-Černe

Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

Priporočamo n vo izdajo

Janko Kersnikovih

romanov:

Cyclamen

Broš. 22 Din, vez. 27 Din, pošl. 1-25 Din

Agitator

Broš. 18 Din, vez. 23 Din, pošl. 1-25 Din

Izdala jih je Tiskovna zadruga v Ljubljani

Pisalne stroje

nove in rabljene, najcenejše pri

L. BARAGA, LJUBLJANA, Selenburgova ul. 6 l.

Posetite Posetite

8. dunajski

mednarodni velesejem

(pomladanski velesejem)

od 8. do 14. marca 1925

Mednarodna vzorčna razstava industrijskih in obrtniških proizvodov

Cene brez konkurence!

125.000 posetnikov, od teh 25.000 inozemskih kupcev iz 70 držav

Znatno znižane cene vožnje na avstrijskih železnicah

Prehod preko meje z vplačano takso za potni vizum od 15.000 avstr. kr. (do arjev —25)

Pojasnila daje 141/a

„Wiener Messe A. G.“, Wien VII.

Castna zastopstva v Ljubljani:

Avstrijski konzulat, Turjaški trg 4.

Društvo za promet strannosa v Sloveniji.

„Putnik“, d. d. za soprobačaj putnika,

Aleksandrova cesta 8.

Josip Zidar, Dunajska cesta 31.

Zahvala.

Na tolažilnih dokazih toplega sočutja, katerih smo bili deležni ob smrti svojega dragega očeta, gospoda

Franca Hauptmanna

profesorja v pokoju

se najiskrenje zahvaljujemo.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1925.

ZALUJOČI OSTALI

Potrži globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prižalostno vest, da je nas nepoznat in predobri oče, stari oče, gospod

Sebastijan Zarnik

posesnik, gostilničar, trgovec in bivši dolgoletni župan

dne 30. januarja 1925. ob pol desetih zvečer po mučni bolezni izidil svojo blago dušo.

Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 2. februarja ob pol štirih popoldne iz hiše žalosti, v Dobi št. 22, na župno pokopališče.

Svete maše so bodo brale v župni cerkvi v Dobi.

Bodi mu ohranjen blag spomin!

V Dobi, dne 3. februarja 1925.

Alojzij Zarnik, dr. živnozdravnik, sin. — Mara, Ana, Rozika Habjan, roj. Zarnik, hčere. — Mimica Zarnik, snaha. — Vinko Habjan, zet. — Vladiboj, Vladovita, Vinko, Rozica, vnuka in vnukinja.

Zahvala.

459/a

Za vse dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega dobrega očeta, gospoda

Sebastijana Zarnika

iskreno za mnogoštevilno spremenstvo na blagopokojnikovi zadnji poti, za lepo cvetje in uhrane petje našo najpriščnejšo zahvalo.

V Dobi, dne 3. februarja 1925.

ZALUJOČI OSTALI

VABILO

na

45. občni zbor

„Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“

registrirane zadruge z neomejeno zavezo

v Ljubljani

ki se vrši v četrtek dne 19. februarja 1925 ob 15. uri v sejni dvorani posojilnice v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

Dnevni red:

- 1.) Nagovor predsednika.
- 2.) Poročilo ravnateljstva.
- 3.) Poročilo nadzorstva.
- 4.) Odobritev letnega računa.
- 5.) Razdelitev dobička.
- 6.) Volitev predsednika, podpredsednika ter treh članov načelstva.
- 7.) Volitev treh članov nadzorstva.
- 8.) Predlogi zadrušnikov.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1925.

457/a